

CENY OGŁOSZEŃ:

Za wiersz milimetrowy przed tekstem 35 groszy, w tekście i nadstawie 25 groszy, za tekstem 10 groszy. Drobie ogłoszenia po 3-8 groszy za wiersz. Najmniej 80 groszy. Tysiącym drukiem podwójnie. Zagraniczne 100 proc. drożej.

W ometerach świątecznych i niedzielnych ceny o 25 proc. droższe.

Za terminową druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

Każda gowa podwyżka obowiązuje (z wyjątkiem przyjęcia ogłoszenia do zmiany cen) bez sprzedanego zamówienia.

ISKRA

Diennik polityczny, społeczny i literacki.

Adres dla listów i depesz:

„ISKRA”, Sosnowiec.

Konto czekowe P. K. O. Nr. 61553.

Prenumerata wynosi:

zł. 2

Z odnośnikiem miesięcznie:

zł. 2,50.

W Zagłębiu po za Sosnowcem, Będzinem i Dabrową: zł. 2,50.

Z przesyłką pocztową

zł. 2,50.

Zagranicą 4 zł.

Sosnowiec: REDACJA: Piłsudskiego 4, Telefon 54.
ADMINISTRACJA: Leśnikowa 1, Tel. 78.

Bedzin, Malachowskiego 7. Dabrowa, Sobieskiego 8, tel. 34. Katowice, Szopena 4

WYDAWCA: „Kurier Zachodni” S. A.

Redaktor: Tadeusz Opiola

Odprężenie w zatargu gdańskim.

WARSZAWA, 15.I. Godz. 1.30 w nocy. (Tel. wł.) Naogół w zatargu gdańskim odczuwa się pewne odprężenie.

Około północy wicepremier Thugutt złożył wobec przedstawicieli prasy drugie oświadczenie, w którym zaznaczył, iż właściwie w sytuacji nic się od wczoraj nie zmieniło, a z obecnego incydentu wynika konieczność rewizji stosunku Polski do Gdańska.

Wicepremier Thugutt sprecyzował bliżej swe wczorajsze oświadczenie, że Polska wszelki gwałt odeprze siłą. Trzeba to rozumieć w tym sensie, iż Polska pragnie uniknąć wszelkich aktów zbrojnych, ale tylko dotąd, dokąd będzie to możliwe.

Bo gdyby choć jedna kropla polskiej krwi miała być w tym sporze przelana, Polska użyje wówczas ostatecznych środków.

Do dyspozycji pozostaje Polsce nadto cały szereg sankcji bardzo dotkliwych dla tych, którzy schodzą z drogi prawa. (W.)

Pokojowe cele konferencji państw bałtyckich.

Wywiad u Min. Skrzyńskiego.

RYGA, 14.I. (PAT.) Min. Skrzyński odebrał w czasie swego pobytu wywiad przedstawicielowi Agencji Leta. Minister wyraził swoje zadowolenie z powodu pobytu w Rydze gdzie znalazł sposobność do poimporowania się o stanie spraw na Łotwie, do której zarówno Rząd polski, jak i parlament odnozą się z gę boka sympatycznie.

W sprawie konferencji helingforskiej Minister powiedział, że rokowania odbędą się w okolicznościach, które poniosą jej znaczenie. Tego rodzaju konferencje winny być zwoływane periodycznie co sześć miesięcy dla dokonania wymiany poglądów na bieżące problemy.

Rosja szukała niestwierdzonych powodów zwolnienia konferencji. Płagielny pokoj, mówił Minister—i dlatego

podpisałmy protokół genewski. Wo bec desygnowacji Europy w następie wojny jest rzeczą szczególnie upragnioną, aby różne państwa łączyły się dla wzmocnienia podstaw pokoju.

Zapytany co do punktu widzenia na projekt traktatu w sprawie arbitrażu, Min. Skrzyński oświadczył, że go dzi się na ten projekt, ponieważ jest on oparty na podstawowych idealach Ligi Narodów. Należy dla realizacji tych zasad znaleźć taką formułę, która nie zawierzałaby w sobie możliwości przyniesienia szkody do brzym stosunkom istniejącym między państwami bałtyckimi, ich wspólnie polityce i pokojowi. Nasza dobra wola, kończył minister, jest gwarancją, że potrafimy znaleźć taką formułę.

zemy więc, mówił minister, chętnie godzić się na to, żeby problemy tak ważne, odnoszące się do podstaw istnienia państwa, były bez zastrzeżeń poddawane arbitrażowi, który mógłby być uwzględniony za najwyższy trybunał. Zwyczajowy jednak, iż traktat w sprawie arbitrażu jest głównym przedmiotem programu konferencji, wskazywał państwa winnyby zrozumieć, że żadne z nich nie będzie mogło zająć stanowiska „sic volo sic juro” nie postumus”, lecz że atmosfera porozumienia musi dominować w pracach konferencji. Chcąc wierzyć, że konferencja wzmocni przyjaźń państw bałtyckich.

BANK HANDLOWY W WARSZAWIE ODDZIAŁ W SOSNOWCU

Przyjmole na kszazecki wkładowe wkłady tytu oszczędnościowego, począwszy od zł. 5.

178-1

Wojna celna polsko-francuska.

PARYŻ, 14.I. (PAT.) Omawiając żądanie delegacji niemieckiej do rokowań handlowych udzielenia jej 24 godzin czasu na odpowiedź na ostatnią propozycję francuską, „Journal” zauważa, iż Niemcy najwidoczniej znaleźli się pod wrażeniem niezachwia-

nej i jędoomyślnej opinii francuskiej. „Ere Nouvelle” wyraża nadzieję, iż dojdzie do zawarcia kompromisu, natomiast „Matin” przewiduje, iż obecnie nastąpi tylko zawieszenie broni, po którym jednak będzie wznowiona wojna ekonomiczna.

Prasa niemiecka o prowizorim polsko-niemieckim.

BERLIN, 14.I. (Pat.) Kilka pism dziennych komentuje w sposób następujący podpisanie prowizorim handlowego polsko-niemieckiego:

„Botschaftung” pisał, że prowizorim utrzymuje status quo, przy nosząc jedynie zobowiązanie niestowowania represji celnych, co zresztą nie leżałoby w interesie rządu polskiego.

„Vorwärts” w dłuższym artykule podpisanym przez Emanuela Birnbau ma, podnosi interes Niemiec w za warciu traktatu handlowego z Polską. Wywóz niemiecki do Polski, oceniany na 41 pól proc. jest zdaniem autora artykułu, w rzeczywistości wyższy, ponieważ do obliczeń tych nie wcho-

dzą towary niemieckie, importowane przez Głazęk i Górą Śląską. Nadto sam charakter wymiany towarów z Polską, która wywozi do Niemiec surowce, a importuje wzmian za to fabrykaty, jest szczególnie korzystny dla Niemiec i może oddać usługi w epoce spłacania odzyskodowań. W przyszłości import artykułów spożywczych z Polski do Niemiec może odegrać ważną rolę. Odgrądzenie się od Polski korodorem wyjątkim jest zdaniem autora artykułu požądanie tyko dla niektórych przemysłowców niemieckich, jest natomiast sprzeczne z interesami przemysłowców, posiadających część awych zakładów lub też źródła surowców w polskiej części Górnośląskiej.

Zamknięcie konferencji Ministrów skarbu.

PARYŻ, 14.I. (Pat.) Konferencja Ministrów skarbu państw sojusznich zamknięta została około godz.

ny 11-ej przed południem po podpisaniu zawartych umów.

Popularne wykłady naukowe.

Staraniem sekcji popularnych wykładów naukowych przy Miejskim Uniwersytecie Ludowym w Sosnowcu, z dniem 18 stycznia r. b. rozpoczemy, w sali Związku Kolejowego (ul. Pilsudskiego 4), wygłoszenie zainauguracji z dziedzin wydatkowości, organizacji pracy, samorządu bytowego, literatury, historii i t. d. Wykłady odbywają się, w miarę możności ilustrowane przezoraciami, winny zainteresować nas najliczniejsze sfery społeczeństwa mieszczańskiego.

Jako jedne z najbliższych tematów przewidziane są następujące:

Stan i rozwój przemysłu, a ustawodawstwo społeczne — p. Gallot.

Międzyzakładowa organizacja pracy — p. Łaszczyski.

Co to jest samorząd i jego znaczenie — p. Pawełek.

Czy rodziny i zwierzęta myślą — p. Lewandowski.

O chorobach wenerycznych — p. dr. Chomeniowski.

Czy planety są zamieszkałe — p. Brog.

Rzeczopoznawstwo w pierwszych dniach swego istnienia — p. Dobrowski.

Weksel i kredyt — ich znaczenie w życiu codziennym — p. Hirsberg.

Związki zawodowe w dobie obecnej — p. Jakóbczyk.

Ustawodawstwo robotnicze w Polsce i zagranicą — p. Gallot.

Radjotelegrafia i radjotelefony — p. Brog.

Budowlnictwo polskie i jego kierunki — p. Libke.

Cechy w dawnej, a dziejącej Polsce — p. Kwiatkowski.

Czem jest dla państwa konstytucja — p. Pawełek.

Jak wygląda ludzkość przed potopem — p. Lewandowski.

Zadania kooperacji w ruchu robotniczym — p. Jankowski.

Rola teatru w życiu proletariatu — p. Rychter.

Powstanie pieniądza i jego znaczenie — p. Hirsberg.

Sztuka, jako zwierciadło życia — p. Dobrowski.

ChOROBY proletariatu i środki zaradku — p. dr. Gnowski.

Współczesna kultura i cywilizacja — p. Przewicki.

Zbrodnia i kara (rzecz o walce z przestępstwem) — p. Łaszczyski.

Idea uniwersytetów ludowych — p. Jakóbczyk.

Rządowo współczesne (parlament, budżet, podział władzy) — p. Gnowski.

O hygiene życia mieskiego (ogrody, sporty, łaźnie, szpitale i przytulnie, rzemieślnictwo) — p. dr. Chomeniowski.

Powód współczesności w Polsce — p. Jakóbczyk.

w najbliższym czasie uroczystą akademią w czci Bolesława Chrobrego.

Na zjeździe powiatowym Związku Lud. Nar. w niedzielę, dn. 18 b. m. w sali „Trocadéro” przy teatrze referat o stanie i potrzebach drobnego kupiectwa wygłosi p. Witkowski, referat zaś „O reformie Konstytucji i ordynacji wyborczej”, p. Wielich, student uniwersytetu Warszawskiego.

W dniu 12 stycznia odbyło się ogólne zebranie Koła Sosnowieckiego

Zw. Lud. Nar. Do Zarządu powołano 15 osób z prawem kooptacji. Prezydium stanowią pp. St. Płodowski — prezes, Jędrzej Wąsikowski i dr. B. Buzyski — wiceprezesa, inż. Zbyszewski — sekretarz, Kazimierz Kędziński — skarbnik, Witkowski — gospodarz, Dusza — jego zastępca, ks. prefekt Ługowski — prezes sekcji odczytowej.

W niedzielę, dn. 18 b. m., po nadzwyczajnym posiedzeniu p. ks. prefekt Łutosławski, wygłosił w kościele parafialnym ks. pref. Ługowski.

Kronika Zagłębia.

KALENDARZYK.

15 Dzień Pawła pustelnika. Lutro Marcelego pap. męcz. Wsch. słońca 7:51 Zach. — 3:29

Z TEATRU.

Dziś, w czwartek 15 stycznia, „Madame Sans Gene” ukáže się na naszej scenie po raz drugi w świetnym wykonaniu całego zespołu. Początek o godzinie 7:30.

Wątek 16 stycznia, premiera operetki komicznej „Planeta” o „Użwoy Kornewielkie”, początek o godz. 7:30.

W nadchodzącą niedzielę, 18 stycznia, odbędzie się występy innej operetki krakowskiej „Osemki” Żołowej Towarzystwa Oratorskiego. Początek o godzinie 4 po godzinie. Ceny zniżone do 3 zł. do 80 gr. Wieczorem o godzinie 8-jej po cenach od 4 zł. do 1 zł.

W próbach operetki „Habina Marica” oraz komedia atekunada w 3-ich aktach „Śmierć kochanków” i „Wilki”.

W SAURINIE.

Wątek 16 stycznia, komedia Piłajkowskiego „Urugi mąż”, początek o godzinie 7:30.

W KATOWICACH.

Dziś w czwartek, 15 stycznia, „Madame Pompadour” wieczorem, a po południu dla młodzieży o godzinie 2:30 „Bellem Polskie”.

Platne ogłoszenia.

Celem w knięcia despotyzmu i wszelkie wszystkie ogłoszenia platne zwracać wprost do naszej administracji przy ul. Dębalskiej 1, która przyjął je codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt do godz. 7 wieczorem. Redakcja tych spraw nie zawiera, ani w ich załatwieniu nie pośredniczy.

Zarządcy również, że wszelkie komunikaty o balach i zabawach, choćby dochód ich przeznaczony był na cele humanitarne, zamieszczyć w kronice jezyjne, jako ogłoszenia platne, a jeżeli należy je skierować również do administracji z równoczesnym wnieśieniem opłaty.

Biurokracyzna oszczędność

(g) Przed dwoma laty rozpoczęto w Zabkowiczach i w Nowym Będzinie budowę dwóch betonowych domów kulturalnych.

Budynki te przykryto już dachem, lecz z braku pracopodobnie dalszych kredytów, stoją do wykończenia niewykonane, wciągając stopniowo znaczenie.

Jezeli już przed dwoma laty okazała się potrzeba budowy tych domów i już lasi się fundusz na budowę, to tem bardziej obecnie należałoby w skłonkach, gdyż wiadomo, jak skłonił wpływ wywierają działania atmosferyczne na niewykończony budowie.

Przezcież w tym wypadku nie można stosować polityki oszczędnościowej, gdyż byłoby, to w gruncie rzeczy marnowaniem dobra państwowego.

Clagły chaos

(g) Niejednokrotnie już zmuszeni byliśmy poruszać atosunki, panujące w urzędach i kłach skarbowych, gdzie interesanci należą do nieporządków w tych instytucjach, narazani by na nieprzyjemności, strata czasu, a co najważniejsze, zbędne wydatki.

Zdawłoby się, iż po 6-letniej gospodarce stan ten powinien nieć zmianie, tymczasem widzimy, iż w dalszym ciągu niepotrzebnie sieje się zamęt i rozorganizowanie wśród ludności.

Ostatnio np. izba skarbowa w Klechach przysłała rozporządzenie w sprawie podatku dochodowego od nieruchomości.

Rozporządzenie to podpisane, czy też wydane zostało z Kieci dnia 7 stycznia r. b. i zawiadzić przed dwoma dniami, ub. w bardzo małej ilości, podane zostało do wiadomości mieszczaków.

Sposobnie do rozporządzenia, zarówno właściciele nieruchomości, jak i lokatorzy wnieśli wypędę odpowiednio formularze i przesłać je do urzędu skarbowego do dnia 15 stycznia r. b., gdyż inaczej grozi im kara.

Na zawiadzenie tych wszystkich formalności pozostały 2 lub 3 dni, tymczasem w Magistracie brak formalności i trzeba po nie jeździć do urzędów skarbowych.

Tego rodzaju porządki wywołują słusne narzekania, nie można bowiem wymagać aby zainteresowani w tak krótkim czasie złożyli żądane dane w sprawie przed grożącą im odpowiedzialnością, to też powiaryzamy, dziwnie ludność winno ustat, jak również byłby najsztywnie czas ogłoszenia tego rodzaju psad, zrazumiałby dopuszczano bowiem rozorganizowania takie przysparzają jakiego szarady czy inne logotyfy.

Utworzenie klubu góźdów.

(b) Wczoraj wieczorem w kancelarii olicera instrukcyjnego odbyło się zebranie przedstawicieli organizacji sportowo-wychowawczych, zainicjowane przez porucznika Niteckiego, celem stworzenia własnego klubu góźdów, którego brak dawno się dotkli w tym odczuwać w czasie zawodów w roku przyszłym.

Aby uniknąć tego, zebrali po długiej dyskusji postanowili utworzyć sekcję góźdów przy Radzie Wychowawczej, podjął wybór zarządcy sekcji w osobach pp. Jana Dobrowskiego, dr. Kolarskiego inż. Pawelskiego, por. Niteckiego i Zimkiewicza.

Na zastępstwo powołano pp. Cawlika i Fliskiego.

Z Tow. Artystyczno-Literackiego.

W sobotę, dnia 14 go dn. w połączonej saliach „Trocadéro” odbędzie się „Wieczorna Tanea a”, urządzona staraniem Towarzystwa Artystyczno-Literackiego Zagłębia Dąbrowskiego.

Energiczny Komitet Wykonawczy postawił się o wywodnie garterów, dobrane ogólnie lokalnie, w naszym własnym biurze, atrakcją najpiękną w Zagłębiu muzykę, atrakcją zabawy będzie oryginalna dekoracja sali, oraz konkure na najskromniejszą, a najbardziej gustowną ialeć damską jako nagrodę przeznaczoną Zarząd portret pani, nagrodzenie w konkursie, lub obraz. Z przygotowań tych widzi, że zabawa zapowiadana jest nader ochotczą, a elitę towarzyszywa w niewątpliwie poprze ustawiama Towarzystwa, które ze względu na wybitną działalność zasługuje w ogół na żywe zainteresowanie ich niemi społeczeństwa Zagłębia.

Biulet kolejowy czy węzeł?

(g) Podroźni, posługujący kolejowe biletu miejscowe, w dalszym ciągu skar-

żą się na szkazyw służby kolejowej, która z powodu braku w biliecie podpisu właściciela rodu, urzędu podróźnym wszelkiego rodzaju wtręty.

Rzeczywiście tylko u nas mogą działać takie podobne rzeczy, aby bilety, wystawione na nazwisko prawego posiadacza i zaopatrzone w fotografie, musiały mieć jeszcze podpis.

A może władze kolejowe niedługo będą wymagały, aby podpis ten realnie nie był potwierdzone, lub też posiadał podpis żyrantów, jak to ma miejsce w stosunkach wielkich.

Licznymi nieporządkami na kolejach niema się kto zgad, natomiast wszelkie absurdalne przepisy są góliwie prezarżekane.

Byłyby niewiższy czas zmienić stosunek do podróźczych.

Otwarcie ambulatorjów zwierzęcych.

(g) Dn. 25 b. m. seimik będzkiński uruchamia ambulatorium zwierzęce w Zarkach. Ambulatorium to znajduje się we własnym budynku i wkrótce zostanie zamienione na szpital zwierzęcy.

Kierownikiem ambulatorium został lekarz weterynaryj, p. L. Kolakowski.

Takiż ambulatorium zostanie otwarte dn. 8 lutego r. b. w Siewierzu, pod kierownictwem doktora weterynaryj, pana Nowaka.

Wykolejenie.

W ub. wtorek o godzinie 9 rano sa mostem Szopienickim, w pociągu towarowym, jadącym do Sosnowca, wykoleiły się 2 próżne wagony, wypadku z ludźmi nie było. Wysiano na miejscu wypadku 2 pociągi ratownicze z Sosnowca i Katowic. Ruch kolejowy uległ przewle przeszo na godzinę i wycięto na jednym torze. Jedno tylko wagon, należący do firmy, został nieco uszkodzony.

ChOROY człowiek.

(g) W Dąbrowie przy ul. Umiana mieszka pewien obywatel, który na punkcie ustawy o ochronie lokatorów widocznie dostał bzdka, gdyż od dłuższego czasu opowiada wszystkim, iż przysługujących nam białozęć jest wspomniana ustawa i każdy „zruad”, który nie chce zmienić tej ustawy, należy zwiastować.

Poniżej stan umysłowy tego obywatela nie był dotychczas przez lekarzy badany, radzimy mu pewną powściągliwość gdyż za rozszarżanie idyotycznych werali i opaszał na rząd można łatwo dostać się do kozy.

Czy to możliwa?

(g) Donoszą nam, iż w handlu narkotykami, w celu podwyższenia dochodzenia iedź zarówno znaczący, którym założone są pudełka, jak i smak panterosów, różnią się od wyrobu monopolowego.

Poniżejżnaną jest rzecz, iż przemycanie tytoniu i papierosów niemiekkich utrzymywane jest na szeroka skalę należałoby nad handlem papierosami rozszerzyć ścisłą kontrolę, gdyż nie jest wykluczone istnienie potajemnej fabryki, produkującej papierosy z przemycanego tytoniu.

ChOROBY zakazne w Sosnowcu w roku 1924.

(f) W mieście szpitala dla chorób zakaźnych ieczono w r. 1924 — 497 chorób. W liczbie tej najpoważniejszą rolę będyż zaimia choroby weneryczne (176), dalsze były brzusznicy (124) i gruźlica, płuć (96). Na tyfus plamisty chorowało 32 osoby, na dżenteryę 20. Grypa 6, ospę 5, różę 1 i sa inne zakaźne 28.

ChOROBY zakazne w powiecie.

W okresie od dnia 28 grudnia do dn. 3 stycznia r. b. stan chorób zakaźnych w powiecie będzkińskim był następujący:

W Sosnowcu zmarło: na tyfus brzusznicy 1 osoba i na gruźlicę 1 osoba.

Będzinie zmarło: na tyfus brzusznicy 1 osoba, na tyfus plamisty 1 osoba, na płonnicę 1 osoba, na różę 2 osoby i na gruźlicę 2 osoby.

W Zawierciu zmarło: na tyfus brzusznicy 1 osoba i na gruźlicę 6 osób.

W Zagórzcu zmarła na płonnicę 1 osoba. Mieszkań w tym czasie odnotowano 10

Ze Związku Lud.-Narodowego w Sosnowcu.

Protest w sprawie Gdńska.—Zaglebie w hołdzie Reymontowi — Akademia ku czci Bolesława Chrobrego. — O reformie ordynacji wyborczej.

Pos. dr. Falkowski w dniu wczorajszym wysłał do ponia Gdńskie go prezesa stronnictwa i klubu parlamentarnego Związku Lud.-Narod., depesze treści następującej:

W imieniu Związku Ludowo-Narodowego w Zagłębiu Dąbrowskiem i licznych mieszczaków, biorących udział w moich wiecach sprawozdawczych, proszą uilnie władze stronnictwa i klubu o skuteczną interwencję w Rządzie, by stanowisko Rządu w sprawie gdńskiej, budzące poważarszy niepokój, było zdecydowanie i zgodne z naszą polską racją stanu.

Związek Ludowo-Narodowy pow. Będzkińskiego postanowił zorganizować w marcu r. b. uroczystą akademię poświęconą twórczości Władysława Reymonta, laureta nagrody Nobla i członka Związku Lud.-Narod.

Związek Ludowo-Narodowy w Sosnowcu postanowił zorganizować

GYMNAZJUM ZRZESZENIA RODZICIELSKIEGO Z PRAWAMI

Gymnazjów Państwowych ma kilka miejsc wolnych od półroczu. Podania przyjmie Kancelarja od godz. 10—2. Tel. 3-96.

Nieletni samobójcy.

Marceli Karcmarczyka, służący niejakiego Kokoła w Świerzku, chcący za ledwie lat 15, dopuścić się w mieszkaniu gospodarza kradzieży zegarka wartości 30 zł. Kokoł oddał chłopca w ręce policji. Policja odesłała Karcmarczyka w aresztzie przy posterunku policyjnym w Świerzku, choćbyż tak bardzo się przyciżł, że w nocy powiesił się na pasku w celi aresztu na boku w oknie.

Co kradną.

(a) Z podwórza domu nr. 5 przy ul. Dzielwskiej skradziono Franciszkowi Zajacowi kilka sztuk desek.

— Kopalni „Wiktora” w Miłowicach skradziono lampę górniczą, wartości 50 zł. O kradzieży powiadomili zaś robotnik tejże kopalni, Piotr Feralus, zam. przy ul. Nowopogoniańskiej nr. 5 w Sosnowcu.

— Z kop. „Hr Renard” skradziono węgiel na sumę 3 zł. 75 gr.

— Z sali kregelnej przy fabryce Dajchala w czasie zabawy skradziono Adamowi Stajewemu gardecobę, wartości 139 zł.

Lichwa.

(a) Za pobranie nadmiernej ceny za kurs jazdy dorotka pociągami do odpowiedzialności Franciszka Marca, zam. przy ul. Wiejskiej 30 w Sosnowcu.

Sprostowanie.

W numerze wczorajszym „Iskry” ukazała się w kronice notatka p. t. „Na pamątkę”, w której mylnie podano fakt przyzwoaczenia dwóch wazonów do kwiatów.

Notatka ta dostała się na szpalty pisma wskutek mylnych i nieścisłych informacji.

Ze sportu.

Polski Związek Zdobnicarzy Sportowych.

Wobec tego, że we Lwowie i Krakowie zawładnęły się amatorskiemi w związek terytorjalny publicystów sportowych, Komitet Wykonawczy Z. Z. postanowił, załm zorganizuje się ogólny Polski Związek Dzienarzy Sportowych, obejmujący całe państwo, powołał do życia lokalny Związek Publicystów Sportowych w Warszawie. Obranie organizacyjnie powoższego Związku odbędzie się dnia 16 stycznia r. b.

ROZKŁAD JAZDY

pociągów osobowych w Sosnowcu.

PRZYCHODZĄ:

- Z Mszczu: 1,28, 717, 1210, 1620.
- Z Zabkowic: 3,55, 610, 8,34, 13,35, 17,00, 21,22.
- Z Katowic: 4,1, 6,17, 10,07, (pauz.), 22,30.
- Z Leszczynowic: 10,25, 13,05, 17,35, 23,36.
- Z Warszawy Gł. 7,40, 18,06, (pauz.), 29,55.
- Z Katowic: (wiosn.) 6,54, 8,12, 8,47, 10,02, 11,16, 11,39, 12,24, 13,34, 14,28, 15,05, 16,16, 17,31, 20,46, 22,24, 23,14.
- Z Szczekawic: 1,28, 15,43.
- Z Kozłowic: 7,06, 18,33, 20,42, 23,28.
- Z Lubina: 3,16.
- Z Zdobnowa 20,22.
- Z Warszawy Wsch. 13,55.

ODCHODZĄ:

- Do Mszczu: 4,15, 9,10, 13,00, 21,25.
- Do Zabkowic: 3,24, 6,29, 13,41, 15,10, 19,33.
- Do Katowic: 4,15, 6,21, 10,11, 14,01, 18,24.
- Do Zawiercia: 7,00.
- Do Leszczynowic: 5,00, 11,45, 14,10, 17,33.
- Do Warszawy Gł.: 6,17, 10,07, (pauz.), 22,30.
- Do Katowic: 3,16, 4,42, 6,10, 7,41, 7,45, 8,44, 10,01, 11,14, 13,10, 14,00, 15,21, 17,40, 18,11, (pauz.), 20,27, 21,05, 21,37, 23,40.
- Do Szczekawic: 16,40.
- Do Kozłowic: 5,24, 14,17, 19,15, 23,26.
- Do Lubina: 4,16.
- Do Zdobnowa 4,52.
- Do Warszawy Wsch. 16,16.

Kinematograpy w Sosnowcu a podatek miejski.

(Opinia prezjdena miasta, p. Michała).

W związku z ukazaniem się odczytu właścicieli kinematografów w Sosnowcu i „Listu otwartego” właścicieli kina „Udziałowe” w sprawie podatku miejskiego od widzów kinematograficznych, prezjdena m. p. Michał udzielił nam następujących informacji:

Słusznie panowie robicie, dając możność wypowiedzenia się i drukiem i słownie, dotąd bowiem w odzw. i „Liste otwartym” społeczeństwo dowiedziało się tylko o żądaniach właścicieli kinematografów.

Jak się stało, panie prezjdenie, że wysokość podatku od widzów kinematograficznych doszła aż do 60 proc.?

Muszę przedewszystkiem sprostać informację w „Polońcu”, która donosiła, że podatek właśnie teraz został podwyższony. Historycznie rzecz biorąc, Rada Miejska w dniu 19 marca 1920 r. ustaliła dla kin podatek w wysokości 50 proc., jako dodatek do cen biletów, a w dniu 28 go września tego roku zmieniono go na postanowienie i podatek od biletów do 12 wynosił 70 proc., do 1 i 1 rzędu do 40 proc., III rz. i od biletów dla dzieci 25 proc. 60 cto procentowy podatek został uchwalony 15-go maja ub. roku.

Kiedy w r. 1920 była aktualna sprawa 50 proc. podatku, właściciele kinematografów zwrócili się do Magistratu z podaniem, w którym argumentowano mniej więcej tak samo, jak i obecnie.

— A wolno wiedzieć, jakie są kontrargumenty?

Właściciele kina „Udziałowe” skłarzą się na to, że Magistrat, ściągając wysoki podatek, zmusza właścicieli kin do zaciągania pożyczek na zapłacenie podatku. Tymczasem podatek, o którym mowa, nie jest ściągany od cen biletów, lecz jest dodatkem do nich, co uwidoczniło jest na specjalnych tablicach przy kasach w lokalach kinematograficznych.

Krótko mówiąc, właściciele kinematografów są pewnego rodzaju inkasentami Magistratu, gdy więc używają i narazie sumy miejskiej na własne potrzeby, muszą ponieść zarządę pożyczki, by je móc zwrócić kasie miejskiej.

W innym miejscu właściciele kina „Udziałowe” wspominają o sumie podatku w wysokości 1000 zł., wypadającej na nich do zapłacenia kasie miejskiej za czas od 17 grudnia do 7 stycznia r. b. Nie należy zapominać, że był to czas świąt Bożego Narodzenia i frekwencja była znaczniejsza, niż normalnie. Nie może to jednak być regułą na cały rok.

Jeżeli chodzi o całość systemu podatkowego, to według budżetu miasta przeszło 3/4 wydatków pokrywane jest z podatku przemysłowego i handlowego. Rezerwa wydatków pokrywana jest z podatków powozowych, (między innymi od widzów). Magistrat uważa, że podatek od widzów jest o tyle słuszny, że płaci go ten, kogo siła na rozrywki.

Na powoływanie się na to, że w innych miastach są niższe podatki, jest już odpowiedź, mianowicie że są i takie miasta, które pobierają od widzów kinematograficznych wyższe podatki, niż Sosnowiec (Warszawa 80 proc.).

— Czy jednak, panie prezjdenie, kino „Udziałowe”, placówka nowa, nie zasługiwałaby na pewne względy?

Zrobiłmy i to. Podatek w wysokości 12 000 zł. z tego kina za czas od 18 listopada do 18 grudnia r. ub. został spłacony i będzie spłacony ratami w ciągu całego roku przyszłego. Czyli krótko mówiąc, miasto udzieliło w tym wypadku 12 000 zł. pożyczki.

Chciałbym jeszcze krótko powiedzieć o cenach biletów kinematograficznych.

Kino „Udziałowe” ma 1000 miejsc, mimo to poczyniło ustanowiło ceny dość wysokie, niż inne kina, następnie obniżyło je nieco. Obecnie właściciele innych kinematografów podwyższyli ceny biletów do tej wysokości, jak w kina „Udziałowe” i w tej chwili we wszystkich kinach ceny biletów są jednako wysokie, wyższe jednak, niż dawniejsze.

A teraz kalkulujmy.

W ciągu całego 1923 roku w kinach sosnowieckich frekwencja wynosiła 348 292 osób, w 1924 r. 238 860 osób, czyli 652 osoby dziennie. Choćby więc w Sosnowcu były tylko jedno kino „Udziałowe”, nie będzie ono nigdy wypełnione po brzo ze swymi 1000 miejsc, gdyż, jak widać z cyfr, wśród ludności sosnowieckiej niema tylu bywalców kin, ilu wymaga kino „Udziałowe”.

Leż liczbą miejsc pozwala na konkurencję z mniejszymi przedsiębiorstwami i zamiast wywalać obrazy przed pustem krzesłami, należałoby znacznie obniżyć ceny biletów i w ten sposób wciągnąć do kina „Udziałowego” jak najszersze masy publiczności.

Skargi na to, że kino stało puste, uważam za zupełnie niezasadne.

— Czy istotnie, mimo wszystko, niema możności obniżenia podatku?

— Owzem! Już przed ukazaniem się odczytu i „Listu otwartego” Magistrat zwrócił się do Rady Miejskiej z wnioskiem o obniżenie podatku do 50 proc. Nie wiem jednak, czy wobec sposobu prowadzenia kina np. przez właścicieli kinematografów, Rada Miejska uchwaliła wniosek Magistratu. Tem bardziej jest następne wahanie, że i hurtownicy wdzianki jednoczą się również w podobnej akcji, przykład bowiem w tym wypadku jest szalowy.

Hurtownicy wdzianki uważają, że zrodzić ich niecierpić jest podatek Magistratu, jakby nie widzieli tego, że na każdej ulicy jest po kilka sklepów i dlatego taki brak klientów.

Charakterystyczny głos prezjdena miasta p. Michała zamieszczamy bez naszych uwag.

szu (dla Olkusz—Bolesława, Rabsztyna Sławkowska, w Pilicy i Skale (dla Skrzy, Pilicy, Cjanowic i Młoczn) w Sulozowej (dla Sulozowej i Janagrody), w Wolbromiu, Zarzowcu w Kluczbach—Cementowni i w Kidowie.

W broszurze Int. Bróga na wstępie jest mowa o używaniu no raz pierwszy gazów trujących przez Niemców w wojnie światowej, choć na konferencji Haszkiej wraz z innymi naświatami podpisał umowę, która zabraniała używania tego rodzaju walki, jak się okazało, umowę nieobalano, bo nie było czynności przeciwnych. Dalei broszura wyraża o istnieniu truciź w przyrodzie i świecie zwierzęcom, kótrmi posługują się jednostki słabsze w walce z wrogem silniejszym; wielkim postępie chemicyzmu, który już 300 gatunków różnych gazów trujących, trujących duszacych, żrących i t. d. i o szkodliwym działaniu tychże; przyszłej wojnie chemicyzacji i roli lotnictwa w nich; z wieloma przykładami; wreszcie o braku u nas przemysłu chemiczno-gazowego i floty powietrznej, wskutek czego przygotowanie w zupełności do wojny odcięcie i wrogie nam państwa mogłyby w ciągu 1—3 godzin zabić Polskę gazami trującymi, a skutki tego powinny być każdemu aż nadto dobrze znane.

W jednym z ustępów autor brustury pisze:

„Matę zatem państwo, ale spokojnie i mądrze, swa wolność, posiadającą dotychczas objadana broń chemiczną i choćby Polskę gazami trującymi, a skutki swa wiedzą i pomyślowali w tym zakresie zdolają utrzymać Udzynając nam na poziomie wyższym od wsławdzawodników, będzie dla wrogów niedostępne i nietykalne, jak już pozostaje nietykalnym dla bydła lub plekny jadowitych mykodyk dla ptaków owadotrzących”.

Nadto w końcu tej ciekawej broszury autor nawołuje nasze społeczeństwo do zrozumienia grożącego mu niebezpieczeństwa do wojny solidarnej akcji, owocem której, byłoby wybudowanie przez Woiewództwo Kieleckie fabryki gazów bojowych i pierwszej w kraju fabryki motorów do samolotów.

Broszura napisana jest zrozumiale i dostępna dla każdego, może być przyt. polecana dla wszystkich Kół Ligi Obr. Powietrz. Państwa i najszerszym warstwom wiejskim.

Koło pow. L.O.P.P. w Olkuzu posiada gotowych broszur 3000 szt., z których będzie mogło dla siebie użyć około 500 egzemplarzy, zatem znaczna ilość może być chętnie oddana po cenie własnego kosztu, t. j. po 20 groszy za egzemplarz.

Po większą ilość broszur należy się zwracać do p. Radwanowskiego zastępcy sekretarza Kola L.O.P.P. urzędującego w Starostwie Olkuzkim.

Na zakończenie należy zaznaczyć że p. Brog mianowany został przez Woiewódzką Komitet L. O. P. P. drugim delegatem do Centralnego Komitetu w Warszawie.

Ko.

Echa śląskie.

O centralną halę targową.

KATOWICE, 14-1. (Telefonem). Działaj udaje się do Warszawy delegacja członków Magistratu katowickiego; która ma poczynić starania u władz, o zezwolenie na budowę w Katowicach centralnej hali targowej na bydło. Dotychczasowe kroki czynione w tej kwestii nie wydały rezultatu, a to prawdopodobnie z powodu oporu władz kolejowych.

Popierajcie L. O. P. P.

Z działalności L.O.P.P.

Prace w pow. Olkuzkim — Ogólna nauczycielskie — Broszura Int. Bróga. Dobry środek propagandy.

Olkusz, w styczniu.

W wolnym czasie, placąc o działalności Olkuzkiego Kola L.O.P.P., wspomnieliśmy, że istnieje Ogólna Nauczycielskie w powiecie posługują się będą w swej pracy broszurą Int. Bróga.

Zalim bliżej zapoznamy czytelników z treścią omawianej broszury, zaznaczymy, że powołany Komitet postawił zorganizować Ogólna Nauczycielskie z następujących miejscowości: w Olkuz-

ŻYCIE GOSPODARCZE.

KRONIKA GOSPODARCZA.

Obowiązek legitymowania się przy odbiorze pieniędzy w P. K. O. W celu zapobieżenia nadużyciom jakie zdarzają się przy wypłatach doradczych z księżeczek oszczędnościowych P. K. O., Generalina Dyrektora Poczty i Telegrafów zarządziła, aby osoby, zgłaszające się po doradne wypłaty z księżeczek oszczędnościowych P. K. O. a mianem urzędnika pocztowego legitymowały się w analogiczny sposób, jak w urzędach pocztowych przy wypłatach przekazów pocztowych. Znanioma legitymacji osób, zgłaszających się po doradne wypłaty z księżeczek oszczędnościowych P. K. O., urzędy pocztowe będą notować na odrębnej stronie dowodu wypłaty. Za wszelkie straty z powodu nieostawiania się do niniejszego zarządzenia urzędnicy pocztowi będą materialnie odpowiedzialni.

Jak wpływały podatki w roku 1924 ym. Według sporządzonego przez M. ium Skarbu zestawienia wpływów z dania publicznych i monopolu w r. 1924, wpływy w porównaniu z cięgiem całego roku 1,195,158,517 podca, a przy preliminarz budżetowy na rok 1924 przewidywał z dania publicznych i monopolu 1,072,053,000 złotych. A więc wpływy rzeczywiste przekroczyły przewidywania o 11,48 proc. Świadczy to, że budżet na rok 1924 układany był z uwzględnieniem zdolności płatniczej społeczeństwa i że zdolność ta, pomimo przewidywanych trudności gospodarczych, nie osłabła.

Wycyfrowanie biletu papierowego. Zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta RP biletu papierowe biletu zdawkowe poniżej 1 złotej, t. j. 1, 2, 5, 10, 20 i 50 groszy, będzie wymieniane przez Centralną Kasę Państwową, Kasy Skarbowe oraz oddziały Banku Państwowego do dnia 31 stycznia r. b. Po tym terminie bilety zdawkowe powyżej wymienionej wartości do wymiany przyjmowane nie będą.

Likwidacja niemieckiej własności na Śląsku. Rząd polski, zgodnie z przepisami konwencji genuejskiej, zawiadomi właścicieli ziemskich wiodących wództwa śląskiego o swym zamiarze wywłaszczenia ich majątków. Wywłaszczenie temu wleż mają następujące posiadłości:

- 1) Ruda i Nowa Ruda w powiecie Świątobliwickim, należące do Mikotaia Graf von Ballestrema o obszarze 320ha
- 2) Posiadłości 22 gminach, należące do Georg von Giechsa i Ethen A. G. w Katowicach obszar łącznie 3150 ha.
- 3) Posiadłości w gminach Bytków (obecnie Weniołów) i Michałowice w powiecie katowickim, należące do Krystyna Krafra Fürst zu Hohenlohe-Oehringu, obszar łącznie 361 ha.
- 4) Majaki, należące do Vereingte Königs- und Laurahöhe A. G. im Bergbau und Hüttenbetrieu w Berlinie, obszar łącznie 1934 ha.
- 5) Posiadłości w powiecie rybnickim, należące do baronowej Marij Anny von Rotschild-Goldschmidt, obszar łącznie 1618 ha.
- 6) Części posiadłości w powiecie rybnickim należące do Karola Maksymiliana Fürst von Lichnowskogo, obszar łącznie 1930 ha.
- 7) Posiadłości w powiecie rybnickim, w gminie Brzesko, należące do marzałka Rachołowskiego, obszar 207 ha.
- 8) Części posiadłości Wiktora Herzoa, von Rathbora, łącznie obszar 495 ha.
- 9) Majątek Gabriela von Ruller o obszarze 375 ha.
- 10) Posiadłości Wilheima Graf v. a Sauma-Jelisch, obszar 439 ha.
- 11) Posiadłości w powiecie świętobliwickim należące do Godulla A. U. w Lęborku, obszar łącznie 211 ha.
- 12) Posiadłości Pogorzała w powiecie rybnickim, należące do Jadwigi Wolke, obszar 419 ha.

Bezowocne rokowania. W ciągu dłuższego czasu w Warszawie delegat sowieński rady gospodarczej Nazarov w celu prowadzenia rokowań z przed-

stawicielami przemysłu polskiego w sprawie sprowadzenia do Polski gorszych gatunków rosyjskiej bawelny. W toku rokowań przedstawiciele przemysłu polskiego wysunęli zadanie, aby należność za bawelnę była spalana głowami wyrobami polskimi, lecz delegat sowiecki domagał się płacenia gotówką. Po bez-

owocnych rokowań Nazarov zaproponował pośrednictwo przy sprowadzeniu do Polski bawelny perskiej, lecz ze strony polskiej oświadczone, że pośrednictwo to byłoby zbyt kosztowne wówczas, gdy bezpośrednio sprowadzenie bawelny kosztuje znacznie taniej. Delegat sowiecki wyjechał do Moskwy.

Grodzisk —
Haberbusch 4,80
Hurt —
Jabłkowski —
Klucze 0,33
Kijowski —
Korek —
Konopie
Litop 0,85
Łaz —
Majewski 10,25
Mordziejów 3,60
Michałow —
Norbiln 0,86
Nobel 1,46
Ostrowiec 5,70
Ostrowie 1,10
Ostrowy —
Puls 0,40
Polska Nafta —
Parowazy —
Pocisk —
Pol. Tow. Elek. 0,11
Pustelnik —
Pol. Przemysł Naftowy —
Pol. Loyd —
Rudziński 1,02
Rohn —
Słom —
Stie 3,30
Syndykat 1,27
Skory —
Spis —
Sita i Światło 0,38
Starachowice 1,60
Spirytus 2,70
Urus —
Urus —
Węgł 2,30
Wildt —
Zawiercie 20,00
Zach. Tow. —
Zielonkowi —
Zegluga —
Zelzer 0,80
Zyrardów 9,50.

Szkoły Handlowe w Sosnowcu.

Przystępując do tak ważnej sprawy, jaką jest kwestja szkół handlowych, szczególnie może w tak uprzedmiotowionym środowisku, jak Zagłębie Dąbrowskie, należy wspomnieć trochę o szkolnictwie wogóle.

W Polsce naogół mało zwracano się dotąd uwagi na wykształcenie za wodowe. Najszersze masy kształciły swe dzieci w gimnazjach, czemu nie można nie zarzucić, gdyż wazywszy, lub przynajmniej przeważnie, wiekłość wychowanków, czy wychowanki tych uczelni mogła dobiec się matura i uczęszczać na wyższe studia. Ale widzimy nieszczęście, że duża ilość młodzieży przerywa naukę w czwartej lub szóstej klasie, nie umiejąc de facto nic i absolutnie nie będąc przy gotowaniu do życia praktycznego i samodzielnego.

Ludzie tacy muszą potem długie lata pracować, zanim dochrapia się jakiegoś takiego stanowiska, któreby zadowoliło ich wymagania, siłą rzeczy powiększone wykształceniem. Czyż więc nie lepiej byłoby, gdyby rodzić się gorzej sytuowani, aby posiadać swe dzieci do szkół zawodowych, szcze gólniej może do szkół handlowych, która to gałąź najmniej może posiada ludzi fachowo wykształconych.

W Sosnowcu mamy dwie szkoły handlowe: Męską T. Plockiego i Żeńską im. Królowej Jadwigi. Obie powstały ze szkół realnych w roku 1920. Po śmierci dyr. Araszkiewicza p. prof. Tomasz Płacki objął kierownictwo tego szkoły, przekształcił ją na handlową i choć posiadał bardzo niejednorodną jakość uczniów, mimo niesłychanie ciężkich warunków, po stał ją w krótkim czasie na pierwszorzędny poziomie. Dodać należy, że przez pierwsze trzy lata istnienia szkoły handlowej p. dyr. Płacki musiał prowadzić starsze klasy b. szkoły i Araszkiewicza, jako realne, co w mniej energicznych dionach wprowadziłoby pewien nieład.

W roku 1920/21 szkoła posiadała 227 uczniów, w tem 91 żydów (40 proc.), w 1921/22 na 188 uczniów było 93 żydów, czyli 33 proc., w r.

1922/23 na 292—81 żydów (27,3 proc.) w r. 1923/24 na 143—47 żydów (32,8 proc.), a w roku bieżącym na 197—przypada już tylko 20 izraelitów (11,5 proc.) w r. 1923/24 ukończyła szkołę i otrzymała patent pierwsza grupa uczniów w liczbie 8 miu. W roku następnym 4 c. Egzaminii końcowe odbywają się w obu szkołach w obecności specjalnego delegata dla uczelni handlowych z M. ium Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. Warto nadmienić, że na 12 tu absolwentów obu edycji szkoły p. Plockiego 10 ciu poświęciło się handlowi. 6-tu otrzymało bardzo dobre i popłatne posady w bankach i innych instytucjach handlowych, a jeden kształcił się wyżej na Akademii Handlowej w Paryżu.

Szkoła im. Król. Jadwigi posiadała w r. 1920/21—210 uczniów, w następnych 250 (11 absolwentów), 196 (16 abn), 203 (17 abn), a w roku bieżącym 230. Są to same chłopejanki—izraelitki nie uczęszczały do tej szkoły. Dla uczennic, posiadających świadectwo z ukończenia 6 tu klas gimnazjalnych, szkoła otwiera t. zw. klasę licealną, która jednak na rok przyszły zostanie prawdopodobnie zniesiona dla mniej frekwencji (5 ucz.). Natomiast ciekawą jest rzeczą, że na 44 absolwentki tylko 2 pracuje na polu handlowym.

W dzisiejszych czasach naogół trudno prowadzić szkoły zawodowe, a to głównie z powodu małego stosunkowo zainteresowania ze strony społeczeństwa. Oprócz tego ustanowiono 25 proc. podatku sejmowego od koncesji na szkoły zawodowe, co jeszcze więcej utrudnia położenie. Szkoły handlowe uzyskały jednak bardzo pomyślny sukces, bo w Nr 64 „Dziennika Litwa” w ub. r. znalazły się rozporządzenia, że cenosz naukowy z ukończenia handlowki jest równoznaczny z ukończeniem seminarjum lub gimnazjum. Mając więc prawa, czego dotąd nie posiadały, a to jest rzecz niezmiernie ważną. Chwila, kiedy szkoły zawodowe zajmą takie stanowisko w szkolnictwie, jakie zajmować powinny, a więc domniemy, będzie zaraniem lepszych czasów. (L)

Gielda Gdańska.

GDANSK, 14 I, (PAT) Gielda pieniężna.—Notowania w guldenach gdańskich. Gotówka: 100 mk. Rezerwy 126,308—126,942—100 zł. polsk. Londyn 55,21 telegraficznie wypłaty na Londyn 25,32, na Berlin 123,838—126,465 na Nowy Jork 5,2530—5,31,95. Zurich 101,99—102,51. Warszawa 101,62—102,13.

Gielda zbożowa.

POZNAŃ, 14 I (PAT) Zyto 24,5—25,5 pieniężna 32—34, jęczmień browarny 25,0—27,0, owies 21,00—23,00, mąka żytnia 70 ornie 35,25—36,75 mąka żytnia 65 proc. 41,50 mąka psenna 65 or 41,00—41,50, osna żytnia 17,25 groch polny 18,00—21,51, groch Victoria 27,00—31,00, seradela 13,00—15,00 lubin niedzieli 10,00—12,00 lubin 30ty 13—15, plaski ziemniaczany 15,00—20,00.

Buchalteria kameralna

Buchalteria kameralna dla Instytutu Samorządowego Mińskiego ul. Henryk Chankowski, nauczyciel buchalterii i nauk handlowych. Warszawa, nakład Kursów Buchalterii Henryk Chankowski, str. 168 cena zł. 1.

jest to pierwszy w języku polskim podręcznik, który podaje w sposób jasny dla każdego, znającego ogólne zasady buchalterii jak w Instytutach Samorządowego Mińskiego rachunkowość prowadzoną był powinna. Podręcznik ten obejmuje: sporządzenie inwentarza czyli spisanie całego stanu majątkowego; sporządzenie budżetu dochodów i wydatków; zaprowadzenie ksiąg rachunkowych; zaksięgowanie wszystkich dochodów i wydatków za m. styczeń; sporządzenie bilansu i kontrolny ksiąg za m. styczeń; zaksięgowanie wszystkich dochodów rocznych za cały rok (lutu—grudnia); bilans i kontrolny ksiąg za cały rok; roczne zamknięcie ksiąg; nadto obejmuje wzmiankę g. i. w. dochodów i rozchodów poszczególnych działów.

Gielda warszawska.

Warszawa, 14 stycznia.

WALUTY.

(Notowania w złotych).

Dolar — 5,18½
Funt — 24,72½
Parý — 27,71½
Szwajcaria — 100,02¼
Włochy — 21,80
Praga — 15,58
Wiedeń — 7,31
Rony złote — 0,99
Pożyteczka dol. 3,60
Rubel złoty — 2,71

A K C J E (w złotych)

Bank Dyskontowy 6,15
• Handl. 5,20
• dla Handl. 1,10

Bank Zieđ. Ziem. Pol. —

• Małopolski
• Przem. 1,45
• Przem. War. —
• Handl. Poz. —
• Przem. Lwów 0,36
• Zw. Ziemian —
• Zw. Sp. Zarobk. 6,50
• Kredytowy —

Borkowski 0,75

Cmelow 0,59

Chodorow 4,00

Czerns —

Ciepiński 0,54

Cukier 2,75

Cerata —

Czeszczyce 1,70

Elektryczność —

Fitzner —

Pinie 0,30

Osnowice —

Z całej Polski.

Kandydat na kata.

Biuro Sejmu otrzymało osobliwe podanie. Oto pewien osobnik, zgłaszając sobie narazie incognito, zgłasza swoją kandydaturę na kata. Podanie to przytoczamy prawie w całości:

W Z dniennika "Rzeczpospolita" dowiedziałem się, że w Państwie Polskim brak jest kata, przeto funkcje za takowego wykonywać musi wojsko, czemu ostatnio sprzeciwił się p. Minister Spr. Wojsk. Wobec tego, ja (imię i nazwisko), były uczeń, następująco egzaminowany pomocnik wykonawcy wyroków śmierci przez powieszenie przy sądach sędziacko-węgierskich, złożylem na ręce p. Ministra Sprawiedliwości podanie z ożkazaniem ocbci na objęcie wspomnianej funkcji w Państwie Polskiem. Podanie niniejsze przedkładam w sprawie do łaskawe postępowanie Wyświektemu Sejmowi wniosku o wywołanie wojska na osobach cywilnych i oddania wykonywania takowych zaprzęszonemu, egzaminowanemu i specjalnemu katoowi.

W razie przyjęcia mojego podania — dokonam ewentualnie próby mego tak ulubionego zawodu". Podpis.

W załączeniu do podania znajdują się warunki, pod jakimi zgadza się pełnić swój umiłowany" fach:

- 1) nazwisko i imię moje winno być znane jedynie p. Ministrowi Sprawiedliwości;
- 2) uposażenie wysokości 5 stopnia służbowego urzędniczo państwowych;
- 3) bilet wolnej jazdy II klasy do miejsca egzekucji;
- 4) udzielenie policyjnej pomocy przy wykonywaniu wyroków śmierci.

Przeciw wiświekcy w szkole.

Od dłuższego czasu słyszy się głosy oburzenia przeciw stosowanej w szkołach, w myśl nowych programów nauki dysekcji zwierząt, która często zmienia się w wiświekcję i wywiera bardzo ujemny wpływ moralny i fizyczny na dźciawie szkolną. W tej sprawie zdają się w Łowiczu z ławicytów kół rodzicielskich wiad.

Motywem protestu przeciw tej metodzie nauki historii naturalnej przedstawił inż. Libański, który wykazał przykłady, iż rozbiór ciał zwierze-

cych w szkole czyni dźciawie niebezpiecznym na cudzy bóg i uczy je dręczenia zwierząt, a zatem prowadzi do zdźciawienia. W obronie programu naukowego przemawiał wyzłator szkolny Waszczyk i dwaj przedstawiciele nauki zwierzełstwa, stwierdzając, że w planie niema mowy o wiświekcji, ale o dysekcji. Dr. Serbenki i dr. Poratyński dowodzil, że nowa metoda teoretycznie ma wprawdzie tendencje godziwe, ale praktycznie jej stosowa-

nie przynosi więcej szkody niż pozylku.

W dyskusji przemawiali jeszcze przedstawiciele sfer rodzicielskich, poczem uchwalono wysłać do ministerjum W. R. i O. P. rezolucje, domagając się zmiany programów szkolnych w tym kierunku, a narazie wydział da nauczycielstwa komentarzy do obowiazujacych obecnie programów.

Cadyk cudotwórca w więzieniu.

W Łodzi od kilku lat słynął cadyk-cudotwórca Berber, który trudnił się uzdrawianiem bezdźciwnych mgźczak i stąd czerpał znaczne dochody. Sprawa wyszła na jaw dzięki rewelacjom oszukiwanych i wyzyskiwanych ofiar cadyka. Rabinat zainteresował się zarumtem, lecz na liczne wezwania Berber nie stawiał się przed rabinatem. Gdy sprawa zaczęła być zbyt już głośną i opinia publiczna popięła praktyki rzekomego cudotwórcy, Berber udawał się chorego, ale wreszcie rozszedł się pogłoski, iż Berber, czując się niewyrażnie na gruncie łódzki, przebrał się zgolił

brodę i chciał opuścić niewdzięczną krainę. Stalo się to prawdopodobnie wskutek zainteresowania się sprawą cadyka ze strony naszych władz. Cadyk-cudotwórca zatrzymany został na granicy polsko-niemieckiej.

W związku z tą sprawą, niektórzy poszkodowani zostali wezwani przez władze śledcze, celem złozenia zeznań. Sprawa budzi niezłwkie zainteresowanie i to nie tylko wśród sfer ortodoksyjnych, a epilogu jej oczekują wszyscy z wielką ciekawością. Takichto cudotwórców wiele kręci się w Polsce.

Nowy Sherlock Holmes.

Lord zamordowany. — Sztab policji londyńskiej w ruchu — Młody detektyw.

Człowiek — wał w podejrzeniu. — Aresztowanie mordercy.

W Londynie wywołała niezłwkie sensację sprawa zamordowania lorda Vevera.

Przed kilku tygodniami znaleziono tego lorda, znanego w Londynie bogactwa, zamordowanego w jego willi na Liverpool Street.

Lord Vevera był starym kawalerem i mieszkał samotnie. Jedyny jego słoucy znajdował się w dzień morderstwa u krewnych, mieszkających daleko od Londynu.

Opopelnienie zbrodni policja londyńska otrzymała zawiadomienie telefoniczne, kto jednak zawiadomienie

to wysłał, nie sposób było wysłedzić. Sprawa przedstawiała się jeszcze bardziej zagadkowo, gdy policja, przybywszy na miejsce, znalazła zamordowanego lorda w pokoju spyalnym, którego drzwi i okna były od wewnątrz zamknięte. O samobójstwie nie mogło być mowy. O samobójstwie denata widniało pietrośstwo ran, przeważnie smiertelnych, poza tem w pokoju panował nieład, wskazyjący, że morderca szukał pieniędzy, czy kosztowności.

Rozwiązaniem tajemniczej zagadki zajął się cały sztab policji londyńskiej. Przeszło czterysta agentów ro-

biło poszukiwano, ale napróżno. W tych dniach dopiero wpadł nagle do gmachu policji londyńskiej młodzieniec, dźciwy ze wzruszoną, odępaną policją, wygłaszając u drzwi gabinetu naznacznika policji i stanowiący bezcenne naznacznika, zawał:

— Zagadka jest rozwiązana. Znalazłem mordercę!

Młodzieńcem tym był najmłodszy detektyw policji londyńskiej, Emil Pinkham, przyjeły do służby dopiero przed dwoma miesiącami.

Nie dziw, że szef policji, Nathan Gurren, spojrzal niedowierzająco na podbeconego chłopaka, Pinkham jednak nie dał się zbić z tropu i opowiadał:

— Posłano mnie na służbę do cyrku Adwolda. Nie zwalałem wszelako na przedstawicieli — myślał — bowiem wciąż krążyłem dokoła tajemniczego morderstwa. Nagle wyrwali mnie z zadumy głośnie okrzyki. Występujący w cyrku "Człowiek mgź", Ben Glasscock, kończył swój numer, przelidzując się przez otęrcz miedzianą, mierzącą trzydziście centymetrów średnicy. Błyskawicznie zerwała mi powonność do głowy. Nie zastanawiając się długo, wybiegłem z cyrku, a po kwadransie znalazłem się przed willą na Liverpool Street. Jeden rzut oka wystarczył, aby przekonał mnie, że podejrzenia moje były słuszne. U góry w prawym kącie osza policja w mundurze lorda zamordowanego — znajdował się, nie zauważony dotąd przez nikogo, okragły otwór trzydziestycy, o średnicy mniej więcej trzydziestu centymetrów!

Przed willą stal policjant. Powiedziłem mu kim jestem i po upływie minuty siedzieliśmy już w samochodzie, wozycym nas na Oakland Street, gdzie mieszka "Człowiek-mgź", Glasscock. Gdy przybyliśmy na miejsce, mój kolega pozostał na dole, ja zaś poszedłem na górę i obświadczyłem kobietę, która mi drzwi otworzyła. Byłemem przyjacielem Glasscocka i że poczekał na niego w jego pokoju. Wypuszczony do pokoju, zastrzałem się zaraz do poszukiwań i znalazłem w jednej z szuflad tę oto paczkę. Zawiera ona klejnoty, zarabowane lordowi Veverowski.

Wobec tych dowodów, aresztowałem Glasscocka. Cyrkowiec musiał przyznać mi do winy.

SKAZANIEC.

ROMANS.

38

Wardlaw wiec przewidywał, że wnet zwycięże banki w Londynie zostaną obłożone. A to jak na to, że zdaniem z banków wien był już 80 tysięcy funtów, a w internu 35,000, sm zaś tych nie był w stanie pokryć ani w czwartę cześć, jeżeliby nie nadeszły bogate jego ładunki. W razie obłożenia banków i zatądania sum rzeczonych, cały kredyt Wardlawia walił się bez nadziej ratowania go, słowem kompletna ruina szczyrzyła się na zły.

Ojciec Artura, oszukiwany fałszywymi kłazkami, nie wiedział o niczem. Artur bowiem miał tylko dwóch powierników, przypuszczonych do tajemnicy. Jednym z nich był nie szczęśliwy ojciec Roberta, Michał Penford, a drugim — niemy powiernikiem był portret Heleny na biurku Artura. Mimo to i Michał Penford nie wiedział o wszystkich czynnościach i zamierach młodego kupca.

Jednym piękem uczuciem w tym człowieku młodym była goraca, nieskazitelna miłość dla Heleny Rolletson. Przywiązany był i ruda nagłownością do złota i bogactwa, nie wiedział, że przyznać trzeba, że miłość ku Helenie była w nim uczuciem silniejszem, dominującem. Jedyną jego pociechą w chwilach troak niezmiernych było, gdy otworzył album i nacieszył się widokiem ukochanej listy, czytał i podniósł na chwilę zbrudzoną duszę. Popielając

łaki czyn, niezgodny z zasadami moralności, uświadniał się niejednokrotnie tem, że niepodobna mu wyzrec się Heleny, niepodobna. Musiał zatem mieć kredyt, mieć pieniądze, bo ona nie powinna cierpieć dla tego, że on był kiedyś nierozważnym. Powtarzał sobie wiedy w duchu, że przez miłość dla niej, naprawi wszystko zło.

W kantorze od ulicy zajęty był właśnie stary Penford wyszukującym listów dla swego pryncypala, gdy do biura wyszła kobieta wzrostu słdukiego i dobrej tuszy i rzucając się z płaczem:

— O! panie Fawold, zawałota.

— No moje serce, cóż to się ci stało? spytał starzec.

— Miałam sen okropny, mój panie S! no mi się, że widzę mego Józefa, a rozchucenie fale unieszą go, bużra wyje, a w tem jego Wyle spływa krzyknął i zawałota, mōdzi się do mnie Artuo Rouse. Wtedy ja odpowiedziałam: kochany Józefie, cóż się stało? i co się dzieje z "Prozerpinia"? — Poszła na dno piekła, zawałota Wyle, a ja żęgluję po falach piekielnych, o Anno Rouse, mōdzi się za mnie. — Ja chciałam się wtedy modlić we śnie, ale krzyknął i zawałota, mōdzi się do mnie Artuo Rouse, czy pan nie dostal jakiej wiadomości o "Prozerpinie"?

— Cóż to pani obchodzi! — spytał Artur Wardlaw, który wszedł w chwilę, gdy Anna Rouse ostatnie wy-mówiła słowa.

— Co mi to obchodzi! — zawałota Rouse poruszoną — może więcej, niż pan.

Penford odwrzał się niemięli.

— To, proszę pana, pan Rouse jest gospodynią mego domu.

— Nie stałam jeszcze u ołtarza z żadnym mężczyzną, co by się nazywało Rouse — przerwała spiesznie kobieta.

— Chciałam powiedzieć, panna Rouse — poprawił się stary Penford. — Przepaszam bardzo, ale zdawało mi się, że "pani" brzmiał przyzwyczajenie, niż pania na gospodynią domu. Bo to widzi pan, pan Wyle, sternik "Prozerpiny", jest, jest... jej... jej skarbem.

— O nie — odparła Rouse — dopiero go poznałem po pewnym względzie.

— Naturalnie doko Penford — naturalnie mój panie, tylko po pewnym względzie. Panna Rouse jest godną osobą i nie byłaby zdolną, tak, po pewnym względzie tylko.

I biednemu staremu spiał się język, poczem dodał:

— Ale, bo widzi pani, ja wcale nie mam pretensji do znała stosunków waszych — doznałem tylko, żeś pan o mego bardzo zaniopkowała. Misa Rouse odspętała i zadarla noskę w górę, jakby chcąc okazać obojętność, także po pewnym względzie.

— Otóż powiem pani — zaczął Wardlaw — że bardzo mi przykro, iż nie mogę zadowolnić jej ciekawości. Podziwiam sam niepokój i obawę jej, bo na tym okęcie mam złota za 160,000 funtów szterlingów. Ale mozeż pan dowiedzieć się w biurze towarzystwa Lloyd. Panie Penford, daj pan adres tej pani i przynies mi pan listy.

Co rzekłszy, odwrócił się Artur i wszedł do swego gabinetu. Usiadł

przy biurku, otworzył album, dobył portret Heleny i uświatłow przegotowując się do pracy i walki caldziejnie. Po chwili wszedł Penford z ogromną torbą, zawierającą całe stopy korespondencji.

Wskutek gospodarki tajemniczej a niebezpiecznej Artura, nie można było otwierać tych listów w kantorze, musiał je sam wysłuszyć przejrzeć, musiał upadąć pod nawiewem tej pracy, a jednak musiał, bo draż na miła, gdyby podchwycyła nie, które-rem opłatał swe przedsięwzięstwo. Niektóre z tych korespondencji wadcały nazad do kantonu, reszta została w gabinecie i tutaj pod kłuzkiem Wład poterał na głos dźciwno-kim młody człowiek do gabinetu. Był to niejaki pan Atkins, stenograf. Tem mu podkrywał Artur listów ze dwadzieścia, poczem resztę sam pisał i ukrył kopie starannie.

Artur zajęty był właśnie pisanie listów w gabinecie i nie wiedział, że kantonu doleciał go głos, który zwałowu mu się, że nie był dlań obcy. Powstał od biura i słuchał. Tak, w samej rzeczy, był to głos znajomy, a najniebezpieczniej brzmiały w uszach młodego przemysłowca.

Z tego głosu bowiem domyślał się, że zbliżał się jeden z ciądów ogromnych, których obwiał się sprawiedliwie; to echo podlegało na gieldzie i z banków, domagających się wypłat. Artur Wardlaw wrócił do stołu i usiadł spokojnie na poźór, przygotowując się do przyjęcia i odparcia ciądów.

(C. d. n.)

